

Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel

Gray Scale

Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel

Gray Scale

IV.

RHINOCEROS à cornu quod in naso unicum habet, quasi naricornus dici potest. Martialis de gemino cornu licentia poetica loquitur, cum alterum in dorso potius tuberosum quippiam, non proprie cornu sit. Taurum Aethiopicum Pausanias lib. v. & lib. ix. vocat. nec apparet Aristotelem huius animalis fecisse in suis scriptis mentionem. Huius accuratam designationem curavimus exprimi ab icone in as eleganter incisa, ex Hispania nuper allata. Tradit autem Suetonius Augustum Imperatorem primum Populo Romano Rhinocerotem spectandum exhibuisse, quamvis Plinius hoc Pompeio Magno ascribat. Alterum hunc habet hostem Elephas, cum cornu ad saxa limato sese ad pugnam praearet, & in dimicatione cum Elephantum alvum adversarii ut molliorem petat. Eamque pugnam describit quoque Oppianus lib. ii. de Venatione. ac exemplum commemorat Munsterus lib. v. Cosmographiae, ubi Elephas à Rhinocerote victus succubuerit. Quod si ventrem hostis sui non praecipue verit Rhinoceros (ut Aelianus refert) proboscide Elephantum ferit, ac dentibus tandem dilaniatur. Hoc Symbolo usus est Alexander, Dux Florentinus, gener Caroli V. Imper. Roman. coinnuens, pro conquirenda nominis gloria, atque insuper ad Imperatoris sui existimationem propugnandam, magno animo se nullum periculum subterfugere, atque eam ob causam vel praecelaram victoriam reportaturum, vel ipsam etiam mortem subiturum esse. Ascriptum fuit dictum Hispanicum, NON BVELVO SIN VINCER, id est, non discedam sine victoria, alludens ad versiculum Martialis:

Rhinoceros nunquam victus ab hoste redit.

NON

NON ERGO RE-
VERTAR INVLTVS.

*Vincere, vel pulchra laus est occumbere morti,
Sed tremulo à pugna turpedire gradu.*

MIV

B 2

Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel

Gray Scale

RHINOCEROTEM non nisi admodum irritatum ad iram provocari, & commotum illam aigre deponere, Pierius in Hieroglyphicis annotat, unde exandescitiam vehementem, post lentitudinem irascendi, per hoc animal veteres ex Oro indicasse refert. Quod etiam ex Martiale colligitur, qui hoc de eo epigramma composuit.

Sollicitant pavidum Rhinocerotam magistri,

Seque diu magnæ colligit ira feræ.

Desperabantur promissi prælia Martis,

Sed tamen is rediit cognitus ante furor.

Namque gravem gemino cornu sic extulit ursorum,

Iactat ut impolitas taurus in astra pilas.

Sic quoque viri fortes, nisi valde irritati, & aliqua insigni injuria stimulat, non cito deponunt animi sui moderationem, sed ad justam indignationem nimium provocati, tandem sese acrius incitant, & egregie viros exhibent. Quemadmodum autem eiusmodi heroicus impetus in magnis viris merito locum suum habet, ac laudem quoque meretur, sic absq; discrimine non ubique imitandi sunt, sed potius aurea sententia ante oculos habenda, QVO MAIOR, EO PLACABILIOR. Quod dictum Nic. Reusnerus in Symbolis Imperat. prolixè explicat. Aristotel. quidem affirmat in Eth. τὰς ἀνδρείας εἶναι θυμολογίας, fortes esse iracundos, & τὸν θυμὸν αὐτοῖς συνεργεῖν, iram adinuare eos, adducto etiam ibi Homeri testimonio. Sed Euripides præclare monet, ἀσπὲρ σάφρονος ὀρεγνόμεναι, εἶναι τὰς ἀνδρείους, id est, sapientis esse operam dare, ut moderate indulgeat ira. Versus autem integri, unde hæc desumpta sunt, leguntur apud Virgilium de Entello, lib. v. Aeneid.

VIM

V. 7
VIM SVSCI
TATIRA.

*Non temere caecam vir fortis fertur ad iram,
Iusta sed indigne lusus in arma ruit.*

B 3

PER

Herzog August Bibliothek Wolfenbüttel

Gray Scale

